

Casuïstiek van de informatiepunten van Ouders & Onderwijs en Ieder(in)

Van de casussen rond Passend Onderwijs die in het afgelopen jaar zijn binnengekomen bij Ouders & Onderwijs en Ieder(in), is 50% terug te brengen naar het tekort schieten van de communicatie tussen school en ouders over het ondersteuningsaanbod. Om een beeld te geven hebben wij een aantal casussen uitgelicht uit de dagelijkse praktijk.

- Een kind met dyslexie in de brugklas heeft vanuit de basisschool een advies meegekregen over hoe het kind optimaal begeleid kan worden. De middelbare school doet hier volgens ouders niets mee en ook het protocol dyslexie wordt niet gevolgd. De ouder wil weten wat ze hier aan kan doen.
- Ouders bellen over hun zoon van vijf jaar in het regulier basisonderwijs. Jongen kan goed meekomen, maar heeft op sociaal/emotioneel vlak problemen. De school wil advies vragen bij het Samenwerkingsverband. Ouders voelen zich niet goed betrokken. School heeft zonder overleg met ouders een stappenplan gemaakt. Ouders zijn bang dat hun kind naar het speciaal onderwijs moet.
- Voor een kind is afgesproken dat bij alle vakken gebruik mag worden gemaakt van Kurtzweil. Eén leraar weigert hieraan mee te werken. Het kind dreigt hierdoor te blijven zitten.
- Jongen zit in groep 8 van een reguliere basisschool. Het gaat niet goed op school. De ouders hebben daarover gesproken met de school en daar is een dossier van gemaakt zonder dat de ouders dit wisten. Dit dossier is zonder hun medeweten doorgestuurd naar het samenwerkingsverband. Ouders hadden het dossier ook niet gezien. Ouder kreeg het dossier pas later en nu wil de school op heel korte termijn met ouders in gesprek. Er lijkt al beklonken dat hun zoon van school moet, mogelijk naar speciaal onderwijs. De ouders voelen zich overvallen.
- Een ouder van een leerling van 11 jaar in groep 8 vraagt de school of een dyslexie-test kan worden afgenomen. School geeft aan dat het kind ook naar hun oordeel dyslexie heeft, maar vindt niet nodig het kind te laten testen. De leerling loopt twee jaar achter met spelling en leest niet op niveau. Omdat het over een goede woordenschat beschikt, is de score op begrijpend lezen niettemin goed. Er is geen groeidocument of handelingsplan.
- Moeder belt over haar dochter met een visuele beperking, die in groep 1 van de reguliere basisschool zit. Al vanaf groep 1 dacht de juf dat het meisje een achterstand had. Ze zei dat ze niet naar groep 2 kon en moest blijven zitten. De ouders zijn thuis met vergrote boeken begonnen en een beeldschermloep, maar dat gaat niet op school. Lichamelijk heeft ze een voorsprong maar is wel visueel beperkt. Ouders zien meer mogelijkheden in een

cluster 3 school en willen met school in gesprek over de mogelijkheden. De school houdt dit tegen. Er is een basis uitstroomniveau vastgesteld, maar dat is naar het oordeel van de ouders veel te laag voor dit meisje. Er is geen begeleidingsplan.

- Een middelbare school geeft een 15-jarige leerling met dyslexie geen tijdverlenging bij toetsen. Daarnaast is er ook geen handelingsplan opgesteld. De ouders bellen naar de informatielijn voor informatie.
- Een meisje van 6 met ADHD en autisme zit op een reguliere basisschool. Hier heeft zij extra begeleiding nodig. Deze is aangevraagd bij het samenwerkingsverband. Het samenwerkingsverband wil het meisje nu naar het cluster 4-onderwijs sturen. De ouders hebben hier moeite mee, maar moeten van het samenwerkingsverband kiezen tussen cluster 4 of geen extra ondersteuning. De Onderwijsconsulenten zijn reeds bij de casus betrokken. Het samenwerkingsverband wil echter niet met hen in gesprek.
- Mevrouw belt over haar dochter die het regulier basisonderwijs volgt. Er is een TLV aangevraagd. De school wil dat haar kind naar speciaal onderwijs gaat en het samenwerkingsverband heeft hiervoor toestemming gegeven. Ouders voelen zich overvallen en willen bezwaar maken tegen het besluit. Maar de directrice zegt dat mevrouw aanstaande dinsdag voor een afspraak op school moet zijn om verwijderingsprocedure van school te bespreken. Volgens de school creëert het kind een onveilige situatie op school, maar volgens de ouders is dit niet waar.
- Mevrouw is van een zorgbureau en haar cliënt zit op het lyceum in D. School heeft gezegd dat ze handelingsverleggen zijn en dat ze naar de toewijzingscommissie willen van het samenwerkingsverband. Hiervoor hebben ze toestemming van de ouders nodig, wordt gezegd.
- Mevrouw belt over haar zoon. Hij is blijven zitten en zit emotioneel in de knoop. Hij is 2 maanden geleden met Ritalin begonnen en mevrouw heeft gebeld met school om hierover te praten. Ze zou teruggebeld worden, is nooit gedaan. Nu heeft ze eindelijk een gesprek gehad op school, maar daar werd ze naar eigen zeggen absoluut niet netjes behandeld.
- Jongen zit in het regulier basisonderwijs, maar zou misschien naar het speciaal (basis)onderwijs moeten. Mevrouw heeft haar twijfels over de inzet van de school. Mevrouw wordt nu gevraagd om preventief een toelaatbaarheidsverklaring te tekenen. Volgens de school gaat deze niet per direct in, maar dan 'ligt ie er alvast'. Mevrouw vraagt zich ernstig af of ze de verklaring nu moet tekenen en vraagt advies via het informatiepunt.